

zeném případě u žalované, jest povinen vynaložiti péči řádného obchodníka (čl. 282 obch. zák.). Proti těmto zásadám se prohřešila žalovaná, svolivši, aniž se byla dříve ujistila souhlasem žalobkyně, by zboží, které pro ni držela, bylo zabavena, ač podle §§ 253, 258 a 262 ex. ř. měla možnost prostým odepřením souhlasu zabrániti zabavení. To postačí k odůvodnění žalobního nároku, pokud směřuje k tomu, by žalovaná předala žalobkyni sporné zboží, prosté zabavení ve prospěch firmy H. k vydobytí její pohledávky za Jakubem A-em. Uvádí-li dovolatelka, že provedení nároku žalobou uplatněného brání nárok třetí osoby, jež tato získala řádným postupem exekuce, stačí ji poukázati k důvodům napadeného rozsudku, kde odvolací soud správně rozvádí, že nejde o absolutní nemožnost plnění ve smyslu § 1447 obč. zák. Otázka náhrady případné škody nespadá v rámec tohoto sporu. Že by žalobkyně nebyla oprávněna nakládati zbožím, žalovaná v první stolici netvrdila. Dovolatelka uvedla sice, že nedostala dopis ze dne 15. března 1929, jímž ji firma A. žádá, by došlý vagon konopného semene převzala k dispozici žalobkyně. Jest však nápadno, že ona to byla, která telefonicky zpravila žalobkyni o tom, že vagon již došel, jak vysvítá z dopisu ze dne 25. března 1929, který žalovaná potvrdila dopisem z 26. března 1929, aniž vyslovila pochybnost o oprávnění žalobkyně k danému příkazu. Tím jest dostatečně prokázáno, že věděla a sama uznala, že žalobkyně byla oprávněna nakládati zbožím.

Čís. 10786.

Žalobu o nepřipustnost exekuce lze vznést, i když jde o částečné uspokojení vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 15. května 1931, Rv II 380/30.)

K vydobytí peněžité pohledávky 19.000 Kč vedl žalovaný exekuci proti žalobci. Žalobou, o-níž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném, by bylo uznáno právem, že vymáhaný nárok zanikl ohledně 10.000 Kč. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

V souzeném případě vyplývá ze žalobního návrhu, že žalobce podává žalobou námitky proti nároku z exekučního titulu, a že tudíž žádá, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou (sb. n. s. čís. 9453). Takovou žalobu lze vznést i když jde o částečné uspokojení vymáhajícího věřitele (§ 41 ex. ř.). Nejde o to, by zabavené věci nebo zabavené pohledávky byly vyloučeny z exekuce následkem částečného zrušení exekuce, nýbrž o to, by exekuce nebyla nadále vedena k vydobytí celé pohledávky, nýbrž jen k vydobytí části pohledávky, což má zásadně zajisté význam pro otázku, do jaké výše je zabavena a přikázána dělitelná po-

hledávka (§ 314 druhý odstavec ex. ř.), a pro otázku, kdy se má skončit dražba zabavených movitých věcí, jakmile docílený výtěžek stačí, by byla uspokojena vykonatelná pohledávka vymáhajícího věřitele (§ 279 ex. ř.). Dovolatelka uvádí, že není účelné, by se takovým žalobám vyhovělo, neboť mohl by prý povinný podat žalobu jen ze zásadních důvodů pokaždé, když učinil na exekuční pohledávku i sebe menší splátku. Takovým žalobám, kdyby byly svévolné, lze snadno zabránit tím, že žalovaný vymáhající věřitel uzná ihned při prvním stání žalobní nárok a že tím žalující povinná strana je nucena zaplatit žalovanému vymáhajícímu věřiteli útraty tohoto sporu (§ 45 c. ř. s.).

Čís. 10787.

Nárok dlužníka proti třetí osobě na složení účtu nelze zabavit k vydobytí peněžité pohledávky.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, R I 229/31.)

K vydobytí peněžité pohledávky navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce zabavením a přikázáním k vybrání nároku, jenž příslušel dlužníku podle úmluvy proti A-ovi na složení účtu o obchodech sprostředkovaných dlužníkem pro A-a. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud k rekursu A-a exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuci podléhají jen věci, práva a nároky, jež lze zpeněžit. Nárok na složení účtu není nárokem zpeněžitelným, nýbrž nárokem podpůrným, jenž předpokládá jsoucnost pohledávky. Tvrzený nárok dlužníka proti rekurentu na složení účtu nelze tudíž zabavit.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o exekuci k vydobytí peněžité pohledávky. Jak z druhého dílu exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. zák., §§ 87—345, plyne, mohou býti předmětem takovéto exekuce jen věci, práva a nároky, jež dopouštějí zpeněžení. Nárok na složení účtu není takovým nárokem, jak správně uvádí rekursní soud, a není proto tvrzený nárok povinného proti poddlužníku na složení účtu zabavitelný. Pokud stěžovatel má za to, že bez zabavení tohoto nároku nelze mu přikročiti ke zpeněžení zabavené pohledávky, přehlíží ustanovení § 301 ex. ř. Není proto dovolací rekurs opodstatněn a nebylo mu vyhověno.

Čís. 10788.

Před samosoudce sborových soudů (§ 7 a) j. n.) patří mimo případy výslovně mu přikázané jen ony rozepře o majetková práva, které jsou přikázány sborovým soudům podle hodnoty předmětu sporu, nikoliv též